

בתי המשפט

ב ד ל ת י י ס ס ג ו ר ו ת

005840/05
29/05/2007

תמש
תאריך:

בית משפט לענייני משפחה הקריות
כב' השופטת אספרנצה אלון
בפני:

התובע

–

הנתבעים

בעניין:

י. א
ע"י ב"כ עו"ד ניר ברזל ואח'
נ ג ד
1. י. מ (האם)
2. י. י (האח)
ע"י ב"כ עו"ד איימן שנאתי
3. המועצה לענף הלול
ע"י ב"כ עו"ד ש. פלד ואח'

פסק - דין

רקע והליכים

1. למשפחת י' נולדו 5 בנים: ד' ז"ל, ה', א', י' (הנתבע) ו-א', צעיר הבנים (התובע). האח ד' נפטר בשנות ה-70. אבי המשפחה – י. ז"ל – שימש כאיש ציבור וכיהן כנבחר ציבור בתפקיד בכיר ביותר; האם – מ.י – תבדל"א (להלן: "האם") גידלה את חמשת בניה. לאחר מות ראש המשפחה נותרה האם בעלת הזכויות בנחלה מס' ... במושב בצפון הארץ (להלן: "המשק" ו/או "הנחלה"). נחלה צמודה מכסה לגידול ביצים (להלן: "מכסת הביצים").
2. נתבעת מס' 3 - המועצה לענף הלול, הינה רשות סטטוטורית, אשר ממונה, בין היתר, על הקצאת המכסות לגידול ביצים בישראל. כבר כעת יצוין, כי בכתב הגנתה מיום 04.09.2005 וכן בישיבת קדם משפט הראשונה שהתקיימה ביום 08.09.2005 הותירה נתבעת 3 את ההכרעה בסכסוך בידי ביהמ"ש, ללא נקיטת עמדה כלשהי.
3. ביום 27.08.1982 מינו ההורים את התובע ל"בן ממשיך" בנחלה. התובע בנה את ביתו, מאז 1984, בנחלה; משפחתו, המונה שבעה נפשות, מתגוררת בה. שני אחיו – ה' ו-א' – זכו לנחלות משלהם במושבים בצפון הארץ.

בתי המשפט

ב ד ל ת י י ס ס ג ו ר ו ת

005840/05
29/05/2007

תמש
תאריך:

בית משפט לענייני משפחה הקריות
כב' השופטת אספרנצה אלון
בפני:

4. הנתבע קיבל במתנה מהוריו מגרש של דונם אחד, הצמוד לביתם. בשנת 1992, לאחר מות האב, קיבל על עצמו הנתבע, שלעת ההיא, היה רווק והתגורר בבית האם, את השליטה והניהול המשפחתי, לרבות, ובעיקר, הניהול הכספי.
5. ב- 01/2005 ננעל הלול מפני התובע ועבודתו בו הופסקה. ביום 08.03.2005 דווח לנתבעת 3 על ביצוע עסקה להעברת מכסת גידול הביצים ע"י האם לנתבע (להלן גם: "העברת מכסת הביצים").
6. התובע פנה בבקשה לצו מניעה, הבקשה נידונה בפני סגנית הנשיא - כב' השופטת בית-נר. בהסכמת הצדדים ניתן צו מניעה, התיק הועבר לביהמ"ש לענייני משפחה ונקבע בפניי.
7. במהלך הישיבות ניסיתי להביא הצדדים לידי פשרה. אף הפניתי אותם ליחידת הסיוע ומשלא צלח ניסיון הפשרה נקבע התיק לשמיעה. בישיבת ההוכחות נחקרו הצדדים ועדיהם, סיכומיהם הוגשו וכעת ניתן פסק דיני.

טענות התובע

8. התובע טוען כי העברת המכסה לאחיו, לנתבע, הינה עסקה **בטלה**. לטעמו, שעה שניתנה כלפיו התחייבות, בלתי חוזרת, לשמש כ"בן ממשיד" בנחלה, אין בכוח האם לוותר על מכסת הביצים, אשר הינה אמצעי הייצור ומקור ההכנסה היחיד במשק. כן טוען התובע, כי העסקה להעברת מכסת הביצים לנתבע 2 בטלה עקב היותה נוגדת את הוראת [סעיף 34\(א\) לחוק המועצה לענף הלול \(ייצור ושיווק\)](#), [תשכ"ד-1963](#), המאפשר העברת מכסת ביצים אך ורק מבעל נחלה למשנהו. התובע סבור, שדין העברת מכסת הביצים להתבטל אף בהיותה עסקה המטעה את נתבעת 3, ומתבססת על מסמך עליו חתם יו"ר וועד המושב, מר פ. א, מתוך פרשנות השונה מכוונת החתום עליו. לחילופין, מדובר בעסקה למראית עין, המעבירה את הבעלות על מכסת הביצים לנתבע, ללא כל כוונה לעשות כן, ובשל רצון צופה פני עתיד להשתלט על הירושה/המשק/הנחלה. העברת מכסת ביצים זו תמנע את זכותו העתידית של התובע במכסת הביצים ולפיכך היא בטלה לפי הוראות [חוק החוזים](#).

בתי המשפט

ב ד ל ת י י ס ס ג ו ר ו ת

005840/05
29/05/2007

תמש
תאריך:

בית משפט לענייני משפחה הקריות
כב' השופטת אספרנצה אלון
בפני:

עוד מוסיף התובע וטוען, כי מדובר, הלכה למעשה, בעסקה בעניין ירושתו של אדם, הבטלה לפי הוראת [סעיף 8\(א\) לחוק הירושה, תשכ"ה-1965](#).

9. בראש ובראשונה נסמך התובע על כך שהכרזתו כ"בן ממשיך", עוד משנת 1982, כלל איננה נתונה למחלוקת ומשהוענקה הזכות - הפכה לבלתי הדיירה. אלמלא הוא, אשר קטע את לימודיו האקדמיים, הקים את ביתו במושב שאינו תואם את אורח חייו הדתי, ועבד למעלה משלושה עשורים, בשכר נמוך, מכסת הביצים הייתה נלקחת מהמשק וזאת בהתאם להוראות [סעיף 2 לכללי המועצה לענף הלול \(קביעת מכסות אישיות לחברי אגודות שיתופיות\)](#) וסעיף ג(2) לחוק הגליל, המתנים שניהם את הזכות לקבלת מכסת ביצים בהמשך ניהול משק פעיל.
10. התובע מצביע על כך כי נגרם לו עוול עת גורש ע"י הנתבע, מהלול, והוא עותר, מתוך אינטרס ההסתמכות ועשיית עושר, להמשיך ולעבוד בלול המטילות שבנחלה. התובע מצביע על כך, כי הוריו חילקו את נכסיהם בין בניהם, כך שלכל אחד מהבנים ניתן בית ומקור פרנסה והוא לא זכה ליותר מאחיו.
11. נוסף על כל האמור תומך התובע יתדותיו באזכורי פסיקה שונים, אשר חלקם רואים בזכות "הבן הממשיך" מתנה בלתי חוזרת אשר הושלמה, וחלקם תומכים בטענה שאף אם מדובר במתנה אשר טרם הושלמה, משהסתמך הבן הממשיך עליה, והתחייב בחובות כתוצאה מכך, שוב לא ניתן להפקיע את הזכות מידי.

טענות האם והנתבע

12. בפתח הסיכומים נטען כי יש לנתק את סוגיית ה"בן הממשיך" מסוגיית העברת מכסת הביצים. עניינה של התביעה הינו בתוקף העברת מכסת הביצים בלבד, כעולה מהחלטת ביהמ"ש מיום 04.07.2006. כל הטענות העוסקות בשאלת ה"בן הממשיך" - אינן נוגעות ואינן שייכות לנשוא הדין.
13. העברת מכסת הביצים, מהאם לנתבע, אינה בגדר חוזה כלל, ולפיכך דין הטענות החוזיות - להידחות.

בתי המשפט

ב ד ל ת י י ס ס ג ו ר ו ת

005840/05
29/05/2007

תמש
תאריך:

בית משפט לענייני משפחה הקריות
כב' השופטת אספרנצה אלון
בפני:

יש להדגיש, טוענים הנתבעים, כי התובע אינו "בעל נחלה" וכי רבים מבעלי מכסת ביצים ביישוב אינם בעלי נחלות בפועל - עדות יו"ר הוועד (עמ' 19 בחקירה ראשית).
זאת אף זאת: התובע עצמו טען, בבקשתו למתן צו מניעה, כי הנתבע יכול למכור את מכסת הביצים, מכאן, שגם אליבא התובע - הנתבע הינו בעל הזכות בה.

14. האם הינה בעלת הזכות היחידה והבלעדית של מכסת הביצים ולפיכך, ועל-פי רצונה, היא רשאית למוכרה ו/או להעבירה ו/או לתיתה במתנה לכל מאן דהוא; האם החליטה להעביר מכסת הביצים לנתבע מרצונה החופשי ועל-פי בקשתה; את רצונה זה על בניה, ואף התובע, לכבד.

15. זאת ועוד: התובע ורעייתו נהגו למכור ביצים מן המשק ב"שוק השחור" והתנהגות זו הניעה את האם להעביר את זכויותיה על מכסת הביצים לידי בנה י', הוא הנתבע.

16. לפיכך, יש לדחות התביעה ולהורות על ביטול צו המניעה.

דיון ומסקנות

17. **לאחר עיון בכתבי הטענות בחומר הראיות והעדויות ובסיכומי הצדדים הגעתי למסקנה כי, ביסודם של דברים, צודק התובע בבסיס טענותיו, ודין התביעה להתקבל, אם כי לא במלואה.**

18. המחלוקת בין הצדדים ניטשה בשתי סוגיות מרכזיות: **האחת** - שאלת זכויות התובע במשק האם; **השנייה** - משמעותה המשפטית של העברת מכסת הביצים מהאם לנתבע. שתי הסוגיות כרוכות, מטבע הדברים, זו בזו, אולם, לשם הבהירות אקדים דיון נפרד בכל אחת משתייהן.

19. זכויות התובע במשק האם

עניינה הישיר של תביעה זו איננו בהכרזת התובע כ"בן ממשיך" במשק הוריו לגופה וזאת בהתאם להחלטתי מיום 04.07.2006.

בתי המשפט

ב ד ל ת י י ס ס ג ו ר ו ת

005840/05
29/05/2007

תמש
תאריך:

בית משפט לענייני משפחה הקריות
כב' השופטת אספרנצה אלון
בפני:

- בבירור תביעה זו, כי נסתפק בכך שהחל משנת 1984 פעל התובע מתוך הבנה כי הזכות כ"בן ממשיך" הוענקה לו על-ידי הוריו, כהגדרתו [בתקנות האגודות השיתופיות \(חברות\)](#), [תשל"ג-1973](#).
- תכלית ההוראות בדבר "בן ממשיך" הינה - לאפשר לבן אחד בלבד, לתפוס את מקום הוריו בניהול המשק שהיה בבעלותם במושב השיתופי.
- נקודת המוצא - הזכויות המוקנות ל"בן ממשיך", לניהול המשק לאחר מות הוריו, מותנות בעבודתו **בפועל** במשק.
20. השאלה האם הקניית הזכות של "בן ממשיך" הינה מתנה שטרם הושלמה או מתנה שהושלמה במלואה הינה שאלה אשר טרם הוכרעה סופית בפסיקת ביהמ"ש, אולם לצורך הכרעה בתיק זה, אין לביהמ"ש חובה להידרש לה, כפי שיוסבר להלן.
21. מכלול הראיות והעדויות מצטרף למסקנה, כי האב המנוח, לאחר שעזר לשני בניו הבוגרים בבניית בתיהם, ביקש לדאוג אף לשני אחיהם הצעירים, כאשר ל-י, הנתבע, אשר לא הועיד עצמו לעבודה חקלאית, סייע בבניית ביתו בסמוך לנחלה, ואילו לבן א', התובע, הועיד להמשך העבודה במשק.
22. אין חולק, כי מקור ההכנסה של המשק בנחלה נשוא תביעה זו הינו הלול. פירושו של דבר, כי בבוא העת, מימוש זכות "הבן הממשיך", מתבטאת אף, ושמא: בעיקר, ביכולת להמשיך את ניהול הלול, וביכולת לזכות במכסת הביצים הקיימת למשק זה.
23. מצב דברים זה, אשר טמן בחובו הענקת הטבות עתידיות לתובע, חייב את התובע להישאר, כאמור, צמוד לנחלה, וליטול את האחריות לעבודה היומיומית במשק. דומה, כי השכר הזעום לו זכה התובע היה רק חלק ממניעיו להמשיך בעבודה זו, וראייתו של התובע את עצמו כבעל המשק בעתיד הייתה גורם לא פחות משמעותי.
24. גרסת התובע כי היה הרוח החיה בהפעלת הלול במשך כשלושה עשורים – נאמנה עליי. התובע הותיר בפניי רושם אמין – מעדויות הצדדים אני קובעת כי התובע נטל על עצמו את העבודה היום-יומית במשק ובמטילות מתוך ראייתו והבנתו כי הוא "בן ממשיך", קרי בעל המשק בעתיד. השכר זעום לו זכה היה רק חלק ממניעיו, אך לא המניע לעבודה זו.

בתי המשפט

ב ד ל ת י י ס ס ג ו ר ו ת

005840/05
29/05/2007

תמש
תאריך:

בית משפט לענייני משפחה הקריות
כב' השופטת אספרנצה אלון

בפני:

הנתבע והאחים, א' ו-ה', אמנם לא הכחישו עובדה זו, אם כי ביקשו ליחס לה משקל מועט, כאילו מדובר בדבר של מה בכך "נתן אוכל לעופות בתמורה לכסף..." – אינה מתיישבת עם ניסיון החיים – העבודה מחייבת דבקות ועקביות, שאף אחד מהבנים לא הפגין, איש איש וטעמיו עמו.

עדות הנתבע –

"אין ויכוח ש-א' עבד כל השנים במשק, 20 שנה, אני 15 שנה שילמתי לו כסף..."

"אני לא עבדתי פיזית בלול. אני לא בנוי לזה"

(עמ' 24-25 בחקירה נגדית).

עדות האח א' -

"ש: יי אמר שהוא לא טיפוס שעובד בלול. הוא גם אמר ש-א' עבד כל השנים באופן קבוע. אתה מאשר את זה?"

ת: אני מאשר את זה שהוא נתן אוכל לעופות, הכוונה ל-א'."

(עמ' 33 בחקירה נגדית).

עדות האח ה' -

"ת: משנת 79 א' היה בשכר

ש: למעשה משנת 79 ועד ש-י' פיטר אותו בינואר 2005 זה היה א'?"

ת: נכון."

(עמ' 36 בחקירה נגדית).

25. בחינת העדויות מלמדת כי לאחר שהאחים, ה' ו-א', בנו את ביתם, הושארה העבודה במשק לשני אחיהם הצעירים - התובע והנתבע. התובע עסק **בעבודה השוטפת** בלול ואילו הנתבע קיבל לידי את סמכויות הניהול המשק, ובהדרגה אף את השליטה על כספי האם.

"ש: אתה אומר שמאז פטירת אביך כל הניהול היה י'. עד שאביך נפטר אביך היה המטפל?"

ת: כן, הניהול הכספי, ההחלטות העיקריות

ת: כל זמן שאבא שלי היה חי הוא טיפל במשק, מאז שאבא נפטר י' ניהל את העסק הכספי עפ"י הוראות מאימא...

ש: י' ניהל את הכספים?

ת: כן, ביניהם הלול קיבלתי את הכסף באמצעות י'

באישור של אמא."

בתי המשפט

ב ד ל ת י י ס ס ג ו ר ו ת

בית משפט לענייני משפחה הקריות **תמש** **005840/05**
בפני: כב' השופטת אספרנצה אלון **תאריך:** **29/05/2007**

(עדות האח א' עמ' 34-33 בחקירה נגדית).

ש: למעשה משנת 79 ועד ש-י' פיטר אותו בינואר 2005 זה היה א'?
 ת: נכון.
 ש: אתה אומר שמאז שאביך נפטר מי שמנהל את העניינים זה י'?
 ת: תמיד י' טיפל. כשאבא היה בחיים הוא ניהל".

(עדות האח ה' בעמ' 36 בחקירה נגדית).

26. אוסיף ואציין כי שליטת הנתבע במשפחה – על פיו יישק דבר - בלטה לאורך כל ההליך שבפניי, הנתבע נטל על עצמו את הפיקוד על קופת המשפחה. קצה הקרחון הינו 1/1 ועדות הנתבע בעמ' 26-27 לפרוטוקול, המעידים על עליונות וזלזול שחש הנתבע כלפי התובע.

27. עבודתו ארוכת השנים של התובע החלה אמנם כעבודה וולונטרית, כבן המסייע לאביו, ובדומה לעבודת שני האחים הבוגרים, כל אחד בעיתו במשק. עם זאת, ולהבדיל מאחיו הבוגרים, אשר ראו עצמם מחויבים לעבודה רק עד סמוך לאחר שבנו את ביתם, ראה עצמו התובע כמחויב לעבודה כחלק מחובותיו להוריו כמי שהוכרז כ"בן ממשיד".
 על אלה יש להוסיף והטעים, כי אלמלא פועלו של התובע מכסת הביצים הייתה יכולה להינטל מהמשק - כפי שהובהר בסיכומי התובע.
 (ראה בעניין זה: הוראת [סעיף 2\(א\)1 לכללי המועצה לענף הלול \(קביעת מכסות אישיות לחברי אגודות שיתופיות\)](#), תשנ"ד-1994, המעניקים את הזכות לקבלת מכסה רק למי ש"גידל ושיווק כדין את תוצרתו באותה שנה").

28. על פי המרקם העובדתי שהוצג בפניי, אני סבורה כי נכון יהיה להכתיר את ההתקשרות בין התובע לבין הוריו כחווה בלתי כתוב או "חווה מכללא"; לפיו, בתמורה לזכויות כ"בן הממשיד", התחייב התובע לעבוד, כל זמן שיידרש לכך, בעבודה במשק והמטילות. לשון אחרת: מול **זכות** התובע לקבל מעמד כ"בן ממשיד", חלה עליו **חובה** להפעיל את לול התרנגולות במשק.
 לאחר מות האב, נותרו הבן-התובע, והאם-נתבעת 1, כשני הצדדים לחווה.

29. **העברת מכסת הביצים מהאם לנתבע**

בתי המשפט

ב ד ל ת י י ס ג ו ר ו ת

005840/05
29/05/2007

תמש
תאריך:

בית משפט לענייני משפחה הקריות
כב' השופטת אספרנצה אלון
בפני:

את שאלת העברת מכסת הביצים יש לבחון משתי נקודות ראות: **האחת** - יחסה של העברת מכסת הביצים לחוזה, או להסכם מכללא, שבין התובע להוריו; **השנייה** - תקפותה של ההעברה כשלעצמה.

29.1 העברת מכסת הביצים כהפרת חוזה

המשמעות של העברת מכסת הביצים ממשק אחד למשנהו הינה - גדיעת מקור התוצרת של המשק, תוך העברתה לאחר. השלכות העברת המכסה הינן, למעשה, **איון** יכולתו של בעל הנחלה להפיק תוצרת מן המשק שבנחלה. פעולה כזו נוגדת את ההסכם שבין התובע לבין הוריו, מסכלת תכליתו – שבבוא היום יהפוך ה"בן הממשיך" לבעל הנחלה ומהווה הפרה של ההסכם.

29.2 האם, שעה שהעבירה את מכסת הביצים לנתבע, הפרה את ההסכם כלפי התובע ומכוח הפרה זו זכאי התובע, כעולה [מסעיף 3 לחוק החוזים \(תרופות בשל הפרת חוזה\), תשל"א-1970](#), לסעד של אכיפה.

[סעיף 39 לחוק החוזים \(חלק כללי\) תשל"ג-1973](#), קובע לאמור:

"בקיום של חיוב הנובע מחוזה יש לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב; והוא הדין לגבי השימוש בזכות הנובעת מחוזה"

[סעיף 61\(ב\) לחוק החוזים \(חלק כללי\), תשל"ג-1973](#), קובע לאמור:

"הוראות חוק זה יחולו, ככל שהדבר מתאים לעניין בשינויים המחויבים, גם על פעולות משפטיות שאינן בבחינת חוזה ועל חיובים שאינם נובעים מחוזה".

העברת המכסה לא נעשתה כפעולה תמות לב מצידו של הנתבע - גם מטעם זה דין התביעה להתקבל.

29.3 העברת מכסת הביצים בבחינת דיני המתנה

אף אם אקבל את עמדת הנתבעים, כי אין מדובר ב"חוזה", כמשמעותו [בחוק החוזים](#), אלא מתנה, שכן העברת מכסת הביצים הטילה על צד אחד (האם) חיוב ולא יצרה חיוב הדדי כלפי הצד השני (הנתבע) - העברה זו בטלה.

בתי המשפט

ב ד ל ת י י ס ס ג ו ר ו ת

005840/05
29/05/2007

תמש
תאריך:

בית משפט לענייני משפחה הקריות
כב' השופטת אספרנצה אלון
בפני:

וזאת על שום מה?

בעניינים בהם חוק המתנה אינו דן במישרין, יחולו על חוזה המתנה דיני החוזים הכלליים (ראה לעניין זה: דניאל פרידמן ונילי כהן **חוזים** כרך א 472 (1991) וכן: מרדכי א' ראבילו "על מתנה ועושק" **מחקרי משפט** י' 183, 186 (1993)).
תנאי בסיסי הנדרש להעברת זכויות, מעבר להליך הפורמאלי הנדרש ובמקביל להליך זה, הוא "גמירות הדעת של מעביר הזכות, דהיינו רצון מעביר הזכות להעבירה". לעניין זה ראה גם **ע"מ (ת"א) 1345/04 ז.ז.נ' ז.ז.ס**, פורסם באתר נבו; תמ"ש (י-ם) 3900/99 **אלמונית נ' פלונית**, פורסם באתר נבו; תמ"ש (חי') 10640/02 מפי כב' השופט מ' רניאל, פורסם באתר נבו).

29.4 אמות המידה הנדרשות לגמירות דעת משתנות באופי העסקה ובהתחשב במגמה הכללית בדיני המתנה **ליתן הגנת יתר לנותן המתנה**. ראה: **ע"א 3601/96 בראשי נ' עזבון המנוח זלמן בראשי ז"ל** מפי כב' השופטת בייניש, כתוארה דאז.

29.5 עיינתי היטב בעדות האם. גם כיום, כאשר מכסת הביצים רשומה ע"ש הנתבע, מאמינה האם וסבורה: "המכסה שלי. הכול שלי"
האם אף עמדה על דעתה זו, גם לאחר שהובהר לה כי לא כך הם פני הדברים בפועל (עמ' 30-31 לפרוטוקול מיום 04.07.2006).
עדות זו מחזקת את מסקנתי, כי לא היתה גמירות דעת מצד האם להעברת מכסת הביצים. כמו כן אני מתרשמת, כי לא הייתה בכוונתה ואף לא בכוונת בעלה המנוח, להפלות לרעה את התובע.
גם מטעם זה דין התביעה להתקבל ודין ההעברה – להתבטל.

30. תוקפה של העברת מכסת הביצים כשלעצמה
אני בדעה כי אין מנוס מלבטל את החלטת מועצת הלול, אשר התקבלה בהתבסס על מיידע שאיננו אמת.

בתי המשפט

ב ד ל ת י י ס ס ג ו ר ו ת

בית משפט לענייני משפחה הקריות תמש 005840/05
 בפני: כב' השופטת אספרנצה אלון תאריך: 29/05/2007

- 30.1 אין חולק, כי הנתבע מעולם לא היה מגדל, לא עסק בפועל בגידול וכי איננו בעל מכסת ביצים אישית עובר להעברת מכסת הביצים אליו. מעדותו של יו"ר הוועד, מר פ.א, חבר הנתבע, עולה כי לא הבין משמעות הטופס עליו חתם. עד זה קבע מפורשות, שלו היה מבין זאת, "לא הייתי חותם על זה" [על מסמך האישור - א.א.]. [עמ' 21 לפרוטוקול לשאלת ביהמ"ש לאחר חקירה חוזרת).
- 30.2 [סעיף 34\(א\) לחוק המועצה לענף הלול \(ייצור ושיווק\), תשכ"ד-1963](#), קובע לאמור:
 "מכסה אישית ניתנת להעברה, כולה או מקצתה, בין בעל מכסה אישית אחד למשנהו בלבד."
 "
- 30.3 גם לאחר נעילת שערי הלול בפני התובע אין הנתבע עובד בלול ומכאן שיש לקבל גם את טענת התובע כי מדובר בעסקה למראית עין בלבד, הבטלה לאור הוראות [סעיף 13 לחוק החוזים \(חלק כללי\)](#).
- 30.4 לא נדרשתי לבחון אישור העברת מכסת הביצים על-ידי המועצה לענף הלול, בראי המשפט המינהלי – וזאת לאור עמדת נתבעת מס' 3. יחד עם זאת, הכלל המנחה בפעולה מעין זאת, כפי שהתקבל בפסיקה, מותיר את שיקול הדעת לביהמ"ש, האם לרפא את הפגם שנתגלה בפעולה המינהלית, או לבטלה כליל. ההלכה בעניין נוסחה בבהירות על-ידי כב' השופט יי זמיר [ברע"פ 2413/99 גיספן נ' התובע הצבאי הראשי](#), פ"ד נ"ה(4) 673, 685.
- 30.5 הדעת נותנת, כי האישור, שניתן לנתבע, הולדתו בטעות ודינו להתבטל.

בתי המשפט

ב ד ל ת י י ס ס ג ו ר ר ת

בית משפט לענייני משפחה הקריות
 בפני: כב' השופטת אספרנצה אלון
 תמש
 תאריך: 29/05/2007
 005840/05

31. אני דוחה טענת התובע להצהיר על היותו בעלים במשותף של מכסת הביצים ביחד עם אימו, שכן אין עניינה של תביעה זו בשאלת הבעלות העכשווית של התובע במשק ואינני קובעת מסמרות באשר לזכות זו לרבות הזכות על לול המטילות בנחלה.

32. בטרם נעילה אציין כי לא נעלמה מעיני טענת הנתבעים כי התובע, וליתר נכון, רעייתו, גנבו ביצים – הגם שטענה זו לא הוכחה ואין היא ממין העניין, אני משוכנעת כי גם אם היה ממש בטענה זו אין היא מצדיקה סנקציה כה חריפה - כפי שהופעלה על-ידי הנתבע נגד אחיו, התובע, נעילת הלול בפניו.
 הנתבע, בהיותו הקרוב יותר לאימו, ביצע "מחטף" בדבר העברת מכסת הביצים שמשמעותה כלפי התובע - הרת גורל – גדיעת מקור פרנסתו והפרת ההבטחה שניתנה לו ועליה הסתמך שנים רבות.

33. סוף דבר
 א. העברת מכסת הביצים מהאם, נתבעת מס' 1, למר י', נתבע 2 - בטלה.
 ב. נתבעת מס' 3 תפעל בהתאם לפסק דיני זה.
 ג. התובע זכאי לשוב לעבודתו בלול המטילות, וזאת על פי התנאים שנהגו עד ליום 24.01.2005 (קרי: עבודת התובע בלול בשכר של ₪1,500 לחודש, צמוד לתוספת יוקר מ- 01/2005).
 ד. נתבע מס' 2 ישלם לתובע הוצאות המשפט בסך של ₪5,000 + מע"מ כשכר טרחת עו"ד בתיק.
 סכום זה ישולם לתובע תוך 30 יום, שאם לא כן ישאו הסכומים הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

ניתן היום 29 במאי, 2007 (י"ב בסיון תשס"ז) בהעדר.

אספרנצה אלון, שופטת

המזכירות תמציא פסק הדין לב"כ הצדדים ותסגור התמ"ש.

קלדנית: נ. נירית